

Plaça Gran

Crònica del Vallès Oriental

Xerrada amb...

Neus Garcia, dissenyadora

"El jovent necessita ajuda i suport, sobretot per part de l'administració"

Pilar PEREIRA

Neus Garcia Vila és dissenyadora i directora de l'Escola de Disseny i Tècnica del Vestir. Va néixer a Barcelona i a l'edat de quinze anys es traslladà a Granollers. Als disset va obrir la seva primera escola a Canovelles. Ara fa cinc anys s'establí a la nostra ciutat amb el seu equip, on imparteix tots els detalls del camp de la Moda.

Es considera una dona dinàmica, sempre amb ganes de fer coses noves i afirma: "sense l'ajuda dels pares no estaria on estic ara, si es que estic en algun lloc, que suposo que sí"

— Què és per a tu la Moda? I l'Elegància?

— Per a mi la Moda, ho he dit moltes vegades i em sabria molt greu ser reiterativa, és el reflex socio-polític cultural del moment en què es viu, així ho demostren les èpoques passades.

L'Elegància és innata. La persona és elegant per sí mateixa, el que passa és que amb els anys anem aprenent. Cal que diferenciem, però, el vestuari elegant i la persona elegant.

— Per què t'has decantat pel món de la Moda?

— El que hi ha més fort en mi és docència i una vessant artística molt pronunciada (jo volia ser mestre de dansa). Això de cosir sempre ho he vist a casa i estimo molt la labor d'ensenyament.

— Creus que la Moda hauria de ser Unisex o s'hauria de diferenciar els trets dels vestits d'home i dona?

— A mi m'agrada molt que es diferenciïn els sexes a tots nivells, això sí, quant als drets humans tothom igual. A l'hora de vestir és molt bonic que una dona vesteixi de dona i que un home se'l vegi d'home. Ara, pel jovent, una Moda que sigui portable tant per nois com per noies, queda simpàtic, no em desagrada.

— La manera de vestir està adequada a la personalitat de cadascú?

— Totalment, sempre ves-

teixes per allò que representes. Ens agrada vestir de manera que encaixem en el nostre cercle d'amistats, en el ambient on ens movem, perquè d'alguna manera és així com ens integrem en aquest grup social que ens agrada.

— Segueix la Moda un cercle tancat rotatiu o veritablement evolucionaria?

— No és que ens vestim com antigament sinó que hi ha fonts d'inspiració. La Moda no torna mai enrera, la Moda camina sempre endavant.

— Amb el canvi de dècada es donarà una evolució notable en el camp de la Moda?

— El canvi de dècada implica sempre alguna cosa, es marca tot per dècades perquè tenim el costum, però aquesta darrera no ha ofert un canvi radical. Ara en Moda tot és permès, i com allò que es pretén és que l'individu es senti lliure, es fa una Moda assequible a tots els gustos, a tots els nivells i poders adquisitius. Les línies són molt variades, potser el que marca més són els colors. Possiblement un canvi radical es doni en el moment en que tècnicament surtin nous teixits que ja estan apareixent. Els darrers anys hi ha una tendència a tornar a les fibres naturals, últimament s'està donant molt valor a la llana.

— Quins són per a tu els dissenyadors més representatius, els que més t'agraden?

— D'aquí de la comarca, en principi, m'agraden els meus alumnes. Sempre els hi dic que sóc la seva primera "fan" i la més incondicional. Cristian Dior, Coco Chanel, Pierre Cardin que investigà molt en el patronatge i és un dels que s'expandí primerament. D'espanyols, Pedro Rodríguez, que va morir fa poc i va ser el meu mestre; Margarita Nuez, Jordi Cuesta. No obstant penso que tots tenen alguna cosa bona per oferir.

— És difícil introduir-se i arribar a l'èxit en el món de la Moda?

— Igual que qualsevol altre professió. Hi ha molta competència però és el que t'ajuda a millorar-te. Es necessita esforç, treball, i és clar, poder adquisitiu. Poca gent ha començat amb un capital i, poc a poc, han anat pujant. De vegades també aju-

da la sort, però quan aquesta no existeix, si ets constant també ho aconseguiràs.

El dissenyador, abans, treballava per lliure. Ara però, el dissenyador pot cobrir tots els apartats de l'empresa. Tot el que són capaços de dissenyar ho poden realitzar; així els ensenem a l'Escola.

— Quines són les tendències per aquest estiu?

— Els pilsats han tingut molta acceptació, les transparències continuen imperant, el tema mariner, els colors terra, naturals, les faldilles drapejades. A nivell de moda femenina s'ha refinat tot molt i aquest estiu hi ha una gran elegància. Voldria destacar que aquí a Granollers es vesteix molt bé, hi ha botigues molt maques. També m'agrada molt com vesteix la gent a Sant Sebastià, en sectors de Barcelona i a Milà.

ULL DE POLL

Calculadora científica

De tants que n'hi havia, hom es marejava. Tot giravoltava. Aquesta vegada el cava, en un racó, castigat. La ironia cercava una barca. Per de sota la porta lliscava un líquid un xic llepisós. Un dit indiscret s'hi mullà, i ex...! Però, carai! si són llàgrimes...! Perdre vint-i-vuit quilos en menys d'un dia no és gaire original. Es tracta d'una nova dieta de règim. Preneu-ne nota. Dissortadament es corre un risc de "nanisme", perquè només vuit quilos és molt poc pes. Viure només amb la pell i l'os esdevé un heroisme.

Un canvi sobtat. Ja no surt líquid. S'ha transformat en un fum negre que comença a treure el nas. Només faltava això. Ara una fumata negra. Podia ser blanca. S'obre la porta i algú demana una calculadora científica. Una ganyota d'estupor. L'equip de cervells, vermells de tant d'exprémer-se'ls, s'havia quedat amb la pantalla en blanc i esborrades totes les dades, fruit de tants de cops de peu. Estaven neguitosos. Volien conèixer la resposta i s'havia perdut la fórmula miraculosa. El neguit esdevenia desesperació. Un pes de vuit quilos havia lesionat més fort que no pas un de vint-i-vuit. I la calculadora es feia esperar. Semblava que les lleis físiques canviaven de signe.

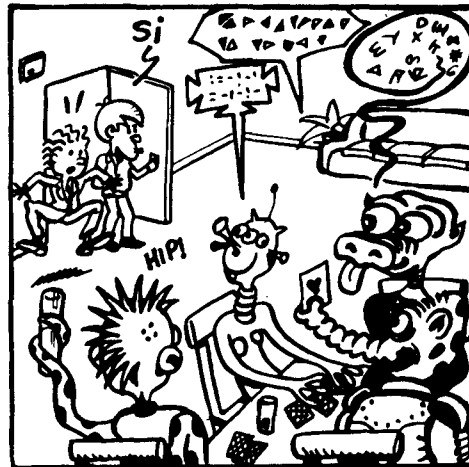
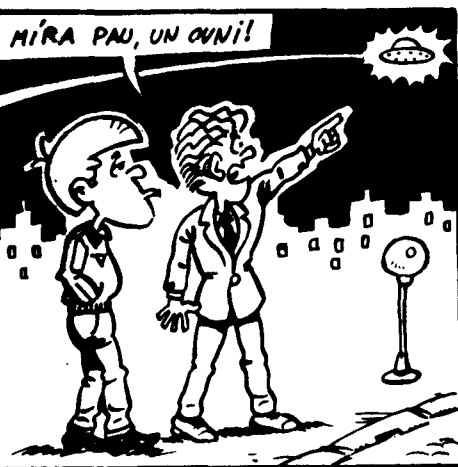
Per segona vegada es torna a obrir la porta. El silenci es tallava amb un ganivet. Talment un velatori. Un personatge hieràtic, cerimoniós, simula portar la calculadora. Extén un paper negre amb quatre espelmes. Un crit. Que es cremen. Són nostres. Una estirada magistral de tura un penal i la pilota és un munt de paper sense cap quantitat ni segell bancari. El silenci encara és més dens.

El 8 i el 28 jugaven a malabaristes. Quin remei, si no! Qui no es consola és perquè no vol. Però alguna veu encara reclama la calculadora. No acaba de comprendre perquè 2 + 1 no és igual a 28.

Després de tant d'esperar arriba la calculadora. Dissort! "Sóc el millor", la converteix en un xiulet i una tarja vermella contra el stress. No es podia fer altra cosa. A les penes punyalades. Amb l'ungüent llacrimal unten els vuit quilos perquè no es rovellin i amb el fum de la calculadora els amaguen perquè no els hi prenguin. I demà serà demà.

Sert Log

EN PAU

J. TUSELL